Защото не бѣ направилъ неправда,
[n]И нѣмаше лъсть въ устата му.
(10) Но Господь благоволи да го прѣдаде на
биение и на страдание.
[p]Когато дадешь душата му приношение
за прѣстъпление,
Ще [c]види сѣме, ще продължи днитѣ
си,
[m]И волята Господня ще благоуспѣе въ
ржката му.
(11) Ще види *плодоветѣ* отъ трудътъ на ду-
шата си *и* ще се насити;
[y]Праведнийтъ ми фрабъ [x]ще оправдае
мнозина [u]чрѣзъ опознанието си,
[v]Защото той ще се натовари съ безза-
конията имъ.
(12) [w]За то ще му дамъ дѣлъ съ голѣмитѣ;
И [ш]съ силнитѣ ще раздѣли користь,
Защото [г]прѣдаде себе си на смьрть,
И [б]съ прѣстѫпници се счете;
И той зѣ на себе си грѣховетѣ на мно-
зина,
[бб]И ще ходатайствува за прѣстѫпницити-
тѣ.

ГЛАВА 54.

[a]Весели се, неплодна която не раж-
дашь;
Възопий съ радость и въсклики, която
не боледувашь въ раждание;
[б]Защото повече сѫ чадата на пустата
Нежели чадата на имущата мѫжь, говори
Господь.
(2) [в]Разшири мѣстото на шатьрътъ си,
И да распространѫтъ опонитѣ на жилищата
ти:
Не бивай щадлива: продължи важата си
И утвърди колветѣ си.
(3) Защото ще се распространишь надесно и
налѣво;
И [г]сѣмето ти ще наслѣди язичницитѣ,
И ще населятъ запустѣлитѣ градове.
(4) Не бой се, защото не ще бѫдешь пору-
гана;
И не се свѣни, защото не ще бѫдешь
посрамена;
Защото ще забравишь посрамението на
младостьта си,
И нѣма вече да помнишь поношението на
вдовството си.
(5) Защото [д]съпругъ той е Творецътъ ти,
Името му е [е]Господь Саваоѳъ;
И избавителътъ ти е Святий Израилевъ:
[ж]Той ще се нарече Богъ на всичката
земя.
(6) [з]Защото Господь тя повикнѫ като жена
оставена и скърбна духомъ,
И жена на младость, *послѣ* отхвърлена,
говори Богъ твой.
(7) [и]Оставихъ тя за малко врѣме;
[і]Но съ голѣма милость ще тя приберѫ.
(8) Въ излиянието на яростьта скрихъ лице-
то си отъ тебе за едно мгновение;
Но съ вѣчна милость ще тя помилвамъ,
Казва Господь Искупителътъ ти.
(9) Защото това е за мене [к]*като* водитѣ
Ноеви;
Повеже, *както* се заклѣхъ
Че водитѣ Ноеви не ще дойдатъ вече на
земята,
Така се заклѣхъ
Че не ще се разярѫ *вече* на тебе, нито
ще тя облича.
(10) [л]Защото планинитѣ ще се повдигнатъ
И хълмоветѣ ще се помѣстятъ;
[м]Но милостьта ми не ще се повдигне
отъ тебе,
Нито завѣтътъ на мирътъ ми ще се по-
мѣсти,
Казва Господь който е милостивъ къмъ
тебе.

---

[n] 1 Пет. 2; 22.
1 Иоан. 3; 5.
[p] 2 Кор. 5; 21.
1 Пет. 2; 24.
[c] Рим. 6; 9.
[m] Ефес. 1; 5, 9.
2 Сол. 1; 11.
[y] 1 Иоан. 2; 1.
[ф] Гл. 42; 1. 49; 3.
[x] Рим. 5; 18, 19.
[u] Иоан. 17; 3.
2 Пет. 1; 3.
[v] Ст. 4, 5.
[w] Псал. 2; 8. Фил. 2; 9.
[ш] Кол. 2; 15.
[г] *Евр.*, излѣ душата
си.
[б] Мар. 15; 28. Лука
22; 37.
[бб] Лука 23; 34. Рим.
8; 34. Евр. 7; 25.
9; 24. 1 Иоан. 2; 1.

[a] Соф. 3; 14. Гал.
4; 27.
[б] 1 Цар. 2; 5.
[в] Гл. 49; 19, 20.
[г] Гл. 55; 5. 61; 9.
[д] Иер. 3; 14.
[е] Лука 1; 32.
[ж] Зах. 14; 9. Рим.
3; 29.
[з] Гл. 62; 4.
[и] Псал. 30; 5. Гл.
26; 20. 60; 10.
2 Кор. 4; 17.
[і] Гл. 55; 3. Иер.
31; 3.
[к] Бит. 8; 21. 9; 11.
Гл. 55; 11. Виж.
Иер. 31; 35, 36.
[л] Псал. 46; 2. Гл.
51; 6. Мат. 5; 18.
[м] Псал. 89; 33, 34.